අන්තෝ ජටා

කෙටි කතාව 2 කොටස

'ඔව් ඔව් මේ සත්‍ය කතාව අපි ලියමු කෙටි කතාවක් විදියට'.

'සර් මම මාතෘකාව දෙන්නම් මුලින්ම. 'නරියෙකුට රැවටුන සිංහයෙක්'. මොකද දන්නවද? මෙයා හැමෝටම බණ දේශනා කරනව. අන්තිමට කොහේද යන වලිග යක්වත් නැති නරියෙකුට රැවටුනා. සල්ලි වලටත් වඩා මෙයාට කනගාටු ඒක සිදුවුන විදියට. මීට පස්සෙ නම් ඔය වගේ අය දැක්කම අපි අහක බලාගන්නව.'

'ශ්‍රියා ඔයා දැන් ඉරෙන් පැනලනේ. රණේ තවම මොකුත් දන්නෙ නැහැ. අපි තවම ටෙලිෆෝන් අංක මාරු කරගත්ත විතරයි' බන්ධු මහ හඬින් සිනාසෙයි.

'සර්ට මොනව හරි බොන්න ගේන්න.'

'රණේ මූණ පොඩ්ඩක් සෝදු ගන්න. මේ මෙතන බාත් රූම් එක.'

'දුව...... ලංකා.... ඇවිල්ල මේ අංකල්ට කතා කරන්න. මේ අංකල් මට පේරාදෙණියෙදි උගන්නල තියෙනව'

'මේ ගොල්ලො සිංහල කතා කරනවද?'

'ඔව්, මොකද අපි ගෙදරදී කතාව, වැඩ ඔක්කොම සිංහලෙන්. නැති නම් අපි ලංකාවෙ, අපි සිංහල කියල බෝඩ් එල්ලගෙන කැමරා වලට මූන දුන්නට වැඩක් නෑනෙ. අඩුම තරමින් ගෙදරදී වත් සිංහල කතා කරන්න ඕන. එතකොටනේ ළමයින්ට සිංහල ඉගෙන ගන්න පුලුවන් වෙන්නෙ.'

'ඒක නම් ඇත්ත තමයි ශ්‍රියාණි. පිටරටවල ඉන්න අය තමයි එහෙම හිතන්නෙ. ඒත් ලංකාවෙ ඉන්න සමහර අය හිතන්නෙ සිංහල නොදන්න බව ඇඟවීම ලොකු දක්ෂ කමක් කියල.'

'භාෂා කීපයක් දැන ගෙන ඉන්න එක ජීවිතේට කෙතරම් ප්‍රයොජනවත්ද? අපි මැලේ, දෙමල භාෂා දෙක මෙහේ ආවට පස්සෙ ඉගෙන ගත්තා. භාෂා හතරක් දන්න එක කොච්චර හොඳද?'

'දුව කෑම මේසෙ ලස්සනට හදල මගේ සර් කෙනෙක් ආව කීවම. එහෙනම් අපි කෑම ටිකක් කාල ඉඳිමු.'

'බන්දු මම ලංකාවට කතා කරල ඔයාලගෙ නොම්මරේ දෙන්නම් ධම්මිට. එතකොට එයාට කතා කරන්න පුලුවන්. නැතිනම් රෑ උනාම එයා හෝටලේට කතා කරල අප්සෙට් ගහයි මම නැති උනාම.'

'ආ ඒක හොඳයි මෙන්න මම ඉන්ටනැෂනල් කෝඩ් එක දැම්මා. දැන් ගෙදර නොම්මරය ඩයල් කරන්න.'

මගේ විස්තර කිරීමෙන් පසුව පේරාදෙනියේ සිටි යුවලක් හමු වූ බව ඇසූ ධම්මි ඉතා සතුටට පත් උනා.

'දුව ලංකා... මේ අංකල්ට තව මාලු කෑල්ලක් බෙදන්න.'

'නෑ නෑ එපා දුව. මම හොඳටම කෑවා. වෙනද වගේ දෙගුණයක්. කෑම හරිම රසයි ලංකාවෙ වගේමයි.'

'රණේ එහෙනම් ලබන සෙනසුරාදා අපි මෙලෙක්කා යමු. එදා රෑට මෙහේ නැවතිල ඉරිදට පුත්‍ර ජයාවල ඇවිදින්න යමු. ලබන සැරේ එනකොට නෝනයි බබාලයි එක්ක ගෙනම එන්න. මෙහේ ඉන්න පුලුවන්. ගෝලය හොඳට සලකයි.' බන්දුල කිව්වෙ මහ හඬින් හිනා වෙමින්.

'මම හිතන්නෙ මට දැන් කෙටි කතාවකට නෙවෙයි නවකතාවක්ම ලියන්න කරුණු තියෙනවා. අපි ආයෙත් ජිනාත්ගෙ කතාව පටන් ගමුද?'

'ශ්‍රියා ඔයත් එන්න.'

'හා හා මම තේ ටිකකුත් හදා ගෙනම එන්නම්. සර්ට හොඳට සලකන්න ඕන. අවුරුදු විසි ගණනකට පස්සෙ නේ මේ දකින්නෙ.' ශ්‍රියා කීවෙ හරිම සතුටෙන්.

'මට දැන් ජිනාත් ගෙ කතාවෙ ඉතුරු හරිය හිතාගන්න පුලුවන්.'

'දවස් තුන හතරකට පස්සෙ ජිනාත් මට ඔෆිස් එකට කෝල් කරල කීවා එයා දැන් වැඩ ඉවරයි. මම ගෙදර ඉන්නව නම් හවසට ඒ පැත්තෙ එන්නම් කියලා. මම කීවා මං එනකොට හය විතර වේවි, ඇවිල්ල පෙවලින් ජයා වල කාගෝ එක ළඟ ඉන්න කියල. ඉතිං එදා මට හදිසි ඇමතුමක් ආ නිසා ගෙදර එන්න ටිකක් පමා උනා. ඒ අතරෙ ජිනාත් මට තුන් පාරක් කතා කළා. මම කිව්ව හදිසි නම් ඔයා යන්න මම එනකොට ටිකක් පමාවෙයි කියල. ඉතිං ජිනාත් කිව්ව කමක් නෑ මම අංකල් එනකම් එතන ඉන්නම් කියල.'

'මිහ් ...කොහොමද මිනිහගෙ පැල්න් එක පැයක් දෙකක් හිටියට මොකද වෙන්නෙ?' ඒ ශ්‍රියා.

'මම එනකොට රෑ හත විතර උනා. ජිනාත් එතන හිටියා. අපි ගෙදරට එන තුරු මුන ගැහුන වෙලේ ඉඳන් මිනිහා කතා කළේ ධර්මය ගැන. ඒ නිසා මටත් හරි සතුටුයි.'

'බලන්න හරිම කපටියෙක් නේ. ජීවිතය පටන් ගන්නෙ ඔහොමනම් ඉවර වෙන්නෙ කොහෙන්ද?'

'හොඳ සල්ලි කාරයෙක්, මිලියනය කෙනෙක් වෙලා. ඒත් අන්තිමට හිරේට යයි, හිඟන්නෙක් වගේ. ඒක තමයි ධර්මය.'

ගෙදරට ගියාට පස්සෙ ජිනාත් කීව 'අංකල් චොකලට් කනවද? මම නිකං ඉන්න නිසා අරගෙන කෑව. තව එකක් තියෙනව කියල.'

'මම පස්සෙ මිනිහ එක්ක ළඟ කඩේකට ගිහිල්ල රෑට කෑම කෑව. හුඟක් රෑ උනාට පස්සෙ එයා ගියා.'

'මයි ගෝඩ් හොඳ වෙලාවට ගෙදර ඉන්නද කියල ඇහුවෙ නැහැ. ඇහුව නම් මම හා කියන්න හොඳටෝම ඉඩ තිබුණා. එහෙනම් අර තාපස තුමා හොරෙකුට මහන කම දීල කහවනු පොදිය නැති කරගත්තා වගේ වෙන්න තිබුණා මටත්. මෙයා ගැන කිසිම සැකක් ඇති උනේ නැහැ. ඊට පස්සෙ සෙනසුරාදා මට පන්සලේ මීටිමකට යන්න තිබුණා. මම ඒකට යන්න හදන කොට ජිනාත් කෝල් කරල කියනව 'අංකල් අද පන්සල් යනව කිව්ව නේද? මමත් දැන් වැඩ ඉවරයි මමත් එන්නම් අංකල් එක්ක යන්න'

මම කීව හා හොඳයි එහෙනම් හතරට විතර එන්න කියල.

මිනිහ එනකොට පහට විතර ඇති. මෙයා ආවෙලාවෙ ඉඳල කවුදෝ තුන් හතර සැරයක් කතා කළා. බලන්න මට ඒත් කිසිම සැකයක් ඇතිඋනේ නැහැ.

'අංකල් මේ මගේ මැලේ යාලුවෙක්. එයා ලංකාවෙ ඒජන්සි එකක් හොයනව මිනිස්සු මෙහාට ගෙන්නන්න. මම ආපු ඒජන්සි එක මිනිහට අල්ලල දෙන්නයි ඉන්නෙ. එයා මාව හයට විතර කාගෝ එක ළඟදි හමුවෙනව කීව. ඒ නිසා මට පන්සලට යන්න බැරිවේවි.'

'නෑ කමක් නෑ වෙන දවසක හමුවෙමු කියල මං කීව.'

'ඊට පස්සෙ මිනිහගෙ ඇස්වල කඳුලු. මට පහුගිය දවස්වල හරියකට නිදා ගන්නත් බැරි උනා. ලංකාවෙ පොඩි ප්‍රශ්ණයක් නිසා. මට සීය ලියල දුන්න කැකිරාවෙ තියෙන එයාගෙ ඉඩමක්. මම ඒක උගස් කරල යාලුවෙකුට පිටරට යන්න රුපියල් හැත්තපන්දාහක් අරගෙන දුන්න. යාලුව දැන් මාස හයකින් සල්ලි ගෙවල නැහැ. උගස් කාරය ඒක විකුණන්න යනව. සීය දැන ගත්තොත් මා එක්ක හොඳටම තරහ වේවි. මගේ වමරියෙ ඉන්න යාලුවො එකතු කරල මට රිංගට් අට සීයක් දුන්නා. මගේ ළඟත් දාහක් තියෙනවා. තව පන්සීයක් විතරයි අඩු. අංකල්ට පුලුවන් නම් ලොකු උදව්වක් මම ලබන පඩි එනදා පඩි ගත්තු ගමන් ගෙනත් දෙන්නම්.'

මගේ හිත හොඳටෝම උණු උනා, මේ කොලුවෙක් අඬනව දැකල. මම කීව මගේ ලඟ නම් දැන් සල්ලි නැහැ මට දැන් යන්න තියෙනව. රෑට මට කෝල් කරන්න කියල. මිනිහ ගේ ඇතුලත් විපරම් කරල බැලුව. ඒත් මට සැක හිතුනෙ නැහැ. මොකද හමුවුනේ පන්සලේදි නේ.' හිනාව අතරින් බන්දු කීව.

'එහෙනම් මිනිහට දිට්ඨ ධම්ම වේදනීය කර්මයක් විපාක දෙන්න එනව වගේ. පන්සලට ගිය එකේ සුභ විපාක.'

ඒත් මට උනේ ඊට ප්‍රති විරුද්ධ දෙයක්. 'අප්පියෙහි සම්පයෝගෝ දුක්ඛෝ' බන්දුගෙ ප්‍රති උත්තරය. පහුවදා මම උදේ ඇවිදින්න ගිහින් එනකොට අල්ලපු ගෙදර මොහොමඩ් දුවගෙන ආවා.

'සෙලමට් පාගි බන්දු(සුභ උදෑසනක්)' කියල මැලේ වලින් කියල කීව. කව්දෝ අපේ වත්තේ ඉන්නව එයා බලාගෙන හිටිය කියල.

මම 'ටෙරිම කෂි (ස්තූතියි)' කියල ඉක්මණට ගියා බලන්න ජිනාත් ඇවිල්ල පඩිය උඩට වාඩිවෙලා ඉන්නව. කම්මුලට අත ගහගෙන, උඩ බලාගෙන. මිනිහ මාව දැකල 'ගුඩ් මෝනින් අංකල්' කිව්ව.

'ගුඩ් මෝනින් ජිනාත් ඇයි කෝල් කලේ නැත්තෙ?'

'මේකෙ ක්‍රෙඩිට් ඉවරවෙලා අංකල්. උදේ දහයෙන් පස්සෙ කඩ අරින්නෙ. ඊට පස්සෙ දාගන්න ඕන.'

'තේ එකක් බොමුද?' මම වෙලාව බැලුව උදේ නවයයි.

'නෑ අංකල් එපා මගේ වමරියෙ ඉන්න යාලුවෙක් කිව්ව ඉතුරු සල්ලිත් අරගෙන දහයට සෙන්ට්‍රල් එනව කියල. ඒ නිසා මම යන්නම්.'

'ආ එහෙනම් මෙතන රිංගට් පන්සීයක් තියෙනව. වැඩේ කරල මට කෝල් එකක් දෙන්නකො. මටත් කියන්න රිංගට් එකට රුපියල් කීයක් ගෙවනවද කියල. මමත් සල්ලි ටිකක් ලංකාවට යවන්න ඕන.'

'හා හොඳයි අංකල්. මම දවල් වෙලා කතා කරන්නම් ලබන සතියෙ හමුවෙන්නම් බොහොම ස්තූතියි කරපු උදව්වට. කවදාවත් අමතක වෙන්නෙ නැහැ. අනික අංකල්ව හමු උනේ සති කීපයකට උඩදි පන්සලේදිනේ.'

'බලන්න කොච්චර කපටි තරුණයෙක්ද? තරුණ කාලෙ ඔහොම නම් ලොකු වෙන කොට ලෝකෙ හෝදල වතුර බෝවි.'

'ඉතිං මම එයාගෙ කෝල් එක බලාගෙන ඉන්නව, සෙන්ට්‍රල් ගිහිල්ල ශ්‍රියාට සල්ලි ටිකක් යවන්න. තවමත් මට ඕක කරගන්න බැරි උනානෙ.' කීවම ශ්‍රියාණිට හොඳටම හිනා.

'ඉතිං.'

'ඉතිං මම සඳුද නිකමට කතා කලා බලන්න, අඩුගානෙ මිනිහගෙ වැඩේ කරගත්තද අහන්න. මිනිහ හලෝ කියල ෆෝන් එක කට් කලා මම බව දැනගෙන.'

'නියමයි නේද දෙවෙනි රස්සාව?'

'ඊට පස්සෙ මිනිහගෙ ෆෝන් එකේ කියනව මැසේජ් එකක් තියන්න කියල. මම ඒකටවත් උත්තර දුන්නෙ නැහැ. දවසක් මම ඔෆිස් ෆෝන් එකෙන් කතා කලා ඒත් හලෝ කියල මම බව දැනගත්ත විතරයි කට් කලා.'

'මම හිතන්නෙ රිංගට් පන්සීය මිනිහගෙ මාසෙක පඩිය වෙන්න ඇති. ඒ නිසා කොහොමද මිනිහ ඒක ගෙවන්නෙ. හැබැයි

මිනිහ මට ඇත්ත කිව්වනම් මට ඒක නිකන් දෙන්න තිබුන. හරිම කට්ටයෙක්. වෙට්ට පිත්තලයෙක්. ලංකාවෙදිත් හොරකමක් කරලද දන්නෙ නෑ මෙහෙට පැනල ඉන්නෙ.'

'ඕක ඔතනින් බේරුනා ඇති.'

'ඒක තමයි රණේ. අර මෝහිණී දැක්ක කෙනා ලස්සන ගෑනු ළමයි දැක්කමත් බයෙන් පැනල දුවනව වගේ දැන්නම් ඔය වගේ කෙනෙක් දැක්කම පන්සලේදි නෙවෙයි දිව්‍ය ලෝකෙදි උනත් පැත්තවත් බලන්නෙ නැහැ.'

'ඒක තමයි සර්. ඔය නරිනාත් තව දවස් කීපයක් මෙහාට ආවනම් මෙහෙ තියෙන රත්‍රං බඩු කණකර ටිකත් අත පත ගාගෙන යාවි. හැබැයි මිනිහ වැඩි දුර යන එකක් නැහ. මම හිතන්නෙ. මිනිහ ඉක්මන් වුනා වැඩියි. නැති නම් මෙයාගෙ භාර පන්ඩාහකටවත් විදල.' ශ්‍රියා කිව්වෙ නෝක්කඩුවෙන්.

'මම මේ ගැන පන්සල් දෙකේම අයටයි දන්න සිංහල අයටයි කීව. බලන කොට හුඟ දෙනෙක් මේ වගේ අයගෙ උගුල් වලට අහුවෙලා. ඒකෙන් වෙන්නෙ අවංක කෙනෙකුටවත් අපෙන් උදව්වක් ගන්න බැරි වෙනවා. කොහොමටත් ඒ වගේ බැටලු හම් පොරවගෙන එන අයගෙන් ප්‍රවේශම් වෙන්න ඕන. නැතිනම් මේක අපේ ආගමටත් ලොකු කැළලක්.'

හොඳයි බන්දු. ඔයා ලබපු මේ අමිහිරි අත්දැකීම කතාවකට ගොනුකරල මෙහෙන් යන්න ඉස්සෙල්ල ඔයාලට එවන්නම්. එතකොට ඔය දෙන්නටත් ඒක තව රසවත් කරන්න පුලුවන් වේවිනේ. මේක මගෙ කෙටිකතා එකතුවට එක් කරන්නම වටින කතාවක්.'

'සර්ට මම තව තේ එකක් හදා ගෙන එන්නම්.'

'ශ්‍රියා .මට දැන් සර් කියන්න එපා. එතකොට මගේ වයසත් අහුවෙනව. රණේ කීවම ඇති.' මගේ කීමට ශ්‍රියාටත් හිනා. ශ්‍රියා නැගිට්ටේ තේ හදන්න.

'එපා ශ්‍රියා තෑන්ක්ස්. දැන් රෑ දොලහටත් කිට්ටුයි. එහෙනම් මාව ගිහිල්ල බස්සන්න.'

'ශ්‍රියා එහෙනම් ඔයත් එන්න රණේව බස්සන්න යන්න. දුව තාම පාඩම් කරනවනේ.'

'එහෙනම් රණේ ලබන වීක් එන්ඩ් එක අපිත් එක්ක. සෙනසුරාදා මෙලෙක්කා ඉරිදා කේ.එල්. බාටු හින්දු කෝවිලත් බලන්න ඕන තැනක් මෙහේ ආවම.'

'හැබැයි රණේ ඔයාගෙ මේ කතාව අනික් කතා වගේ නෙවි. ඉවර වෙන්නෙ ජය ලැබීමකින් නෙවි.'

'ඇයි නැත්තෙ ඒක ඔයාට ලැබුන ලොකු අත්දැකීමක්. විශාල ජයග්‍රහනයක්. ශ්‍රියාණි කීව .වගේ වෙන්න තිබුන විශාල පාඩුවක් රිංගට් පන්සීයකින් බේරුණා. ඒ නිසා මේක මගේ අනෙක් කතා වලට ගැලපෙනවා.' සැම දෙනාම සිනාසුනේ බොහොම සැහැල්ලුවෙන්

'දුව ලංකා මේ අංකල් යන්න හදනව. ඇවිත් කතා කරන්න.'

'ගුඩ් නයිට් අංකල්'

'ගුඩ් නයිට් .දූ ඔයාල ලංකාවට ආවම අපේ ගෙදර එන්න. අපේ.දූත් ඔයාට හරියට කැමති වේවි.'

'දුව එහෙනම් දොර වහගෙන ඉන්න. අපි අංකල්ව බස්සලා ඉක්මනට එන්නම්.'

මෙවැනි පැරණි සබඳතාවයක් ඇති මිතුරන් සිටීම, හමුවීම කොතරම් භාග්‍යයක්ද? ඔවුන්ගේ එකතු වීම. මිළ කළ හැකිද? ඔවුන්ගේ හමුවීමෙන් අවුරුදු තිස් ගානක පේරාදෙණි අතීතය සිතුවම් පටක් ලෙස කාමරයේ තනි වූ මා ඉදිරිපස දිස් විය. කවුදෝ ලියූ ගීයක් මා සිහියට නැගුනේ නිරායාසයෙන්.

'හන්තානේ කඳු මුදුන සිසාරා.......'

(මෙහි එන නම් ගම් මනඃකල්පිත වුවත්, කතාව පදනම් වී ඇත්තේ සත්‍ය සිදුවීමක් ඇසුරිනි. ලිවීමට මා නිතර උනන්දු කරවන මා දයාබර ජයන්ති පීරිස් හා මෙහි අඩු ලුහුඬු කම් නැතිකොට සුදුසු ලෙස සකස් කිරීමෙන් හා ඉතා ආකර්ෂණීය ලෙස ටයිප් කිරීමෙන් සහාය වූ මා හිතමිත්‍ර සමන් සහ මලී දිසානායක යුවලට මගේ ස්තූති ප්‍රණාමය පිළිගැන්වේ).

ෂෙල්ටන් පීරිස්
සිඩ්නි විශ්ව විද්‍යාලය

(මැලේසියාවේ ක්වාලලම්පූර්හි මලයා විශ්ව විද්‍යාලයේ හිටපු සංඛ්‍යාණය පිළිබඳ හිටපු මහාචාර්ය)

Kusumsiri - Lead Design